

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudkyní Mgr. Věry Jachurové a Mgr. Bc. Silvie Svobodové v právní věci

žalobce: **A. D. K.**
bytem XXX
zastoupený advokátkou Mgr. Dagmar Ressorovou Maršíkovou
se sídlem Ševcovská 3246, Zlín

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6

za účasti této osoby zúčastněné na řízení: J. P.
bytem XXX
zastoupený advokátkou Mgr. Simonou
Hejdovou
se sídlem Tuřanka 1519/115a, Brno

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 3. 9. 2018
č.j. PVZ 2014-40124/D17124396/2017/ÚPV

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl zamítnut rozklad žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) ze dne 22. 11. 2017 č.j. PVZ 2014-40124/D16030971/2016/ÚPV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím Úřad rozhodl o návrhu žalobce na výmaz průmyslových vzorů č. 1, 4, 5, 9 a 10 hromadně zapsaných pod číslem zápisu 36 588 s názvem „Lavička“, jejichž vlastníkem je osoba zúčastněná na řízení, a to tak, že průmyslové vzory č. 4, 5, a 10 hromadně zapsané pod číslem zápisu 36 588 se vymazávají z rejstříku průmyslových vzorů a návrh na výmaz průmyslových vzorů č. 1 a 9 hromadného zápisu č. 36 588 se zamítá a tyto průmyslové vzory zůstávají v platnosti v plném rozsahu.
2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí předseda Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „orgán rozhodující o rozkladu“) uvedl, že dne 19. 11. 2015 zapsal Úřad do rejstříku průmyslových vzorů průmyslový vzor č. 36588 s názvem „Lavička“ a s právem přednosti ode dne 19. 12. 2014 pro 29 vnějších úprav výrobků. Návrhem ze dne 30. 6. 2016 se žalobce domáhal výmazu tohoto průmyslového vzoru z rejstříku v rozsahu vnějších úprav výrobků chráněných průmyslovými vzory č. 1, 4, 5, 9 a 10 s odůvodněním, že tyto nebyly v době podání přihlášky způsobilé ochrany ve smyslu § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně průmyslových vzorů“), protože nebyly nové a neměly individuální povahu. Dne 22. 11. 2017 vydal Úřad prvostupňové rozhodnutí o částečném výmazu hromadně zapsaného průmyslového vzoru č. 36588, a to v rozsahu průmyslových vzorů č. 4, 5 a 10, neboť rozdíly v provedení všech rozhodných znaků jimi chráněných úprav výrobků byly shledány oproti úpravám laviček vyobrazeným v namítaném dokumentu D2 pod č. 2 a v dokumentu D3 pod č. 23 a 24 zjištěné jen s vynaložením zvláštní pozornosti, a průmyslové vzory č. 4, 5 a 10 tak v době podání přihlášky nesplňovaly podmínku novosti a individuální povahy ve smyslu § 4 a 5 zákona o ochraně průmyslových vzorů. Naopak průmyslovými vzory č. 1 a č. 9 chráněné úpravy výrobků byly oproti úpravám laviček vyobrazeným v namítaném dokumentu D2 pod č. 3 a dokumentu D4 pod č. 4 a 6 v provedení rozhodných znaků shledány odlišné, a nebyl tedy důvod vymazat průmyslové vzory č. 1 a 9 hromadně zapsaného průmyslového vzoru č. 36588 z rejstříku průmyslových vzorů.
3. V rozkladu podaném proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce namítal, že Úřad nesprávně posoudil individuální povahu a novost napadených průmyslových vzorů č. 1 a 9 ve vztahu k namítaným průmyslovým vzorům č. 3 z namítaného dokumentu D2 a č. 4 a 6 z namítaného dokumentu D4. Prvostupňové rozhodnutí bylo dle žalobce nedostatečně odůvodněno, a je tak nepřezkoumatelné. Rozdíly v provedení laviček podle napadených a namítaných průmyslových vzorů žalobce označil za nepodstatné detaily postřehnutelné až při velmi důkladném srovnání, které nemohou postačovat k dostatečnému odlišení napadeného průmyslového vzoru č. 1 hromadně zapsaného jako průmyslový vzor č. 36588 (dále též jen „napadený průmyslový vzor č. 1“) od namítaného průmyslového vzoru č. 3 hromadně zapsaného jako průmyslový vzor č. 34333 (dále též jen „namítaný průmyslový vzor č. 3“) dle namítaného dokumentu D2, či k dostatečnému odlišení napadeného průmyslového vzoru č. 9 hromadně zapsaného jako průmyslový vzor č. 36588 (dále též jen

„napadený průmyslový vzor č. 9“) od namítaných průmyslových vzorů č. 4 a 6 hromadně zapsaných v rejstříku průmyslových vzorů Světové organizace duševního vlastnictví jako průmyslový vzor č. DM/073212 (dále též jen „namítané průmyslové vzory č. 4 a 6“) dle namítaného dokumentu D4, protože jich je výrazně méně než shodných podstatných znaků. Podle žalobce se v podstatných znacích napadené i namítané průmyslové vzory shodují a rozdílné znaky jsou výrazně méně podstatné, než je tomu u znaků shodných. Napadené průmyslové vzory tudíž nesplňovaly podmínky pro zápis do rejstříku průmyslových vzorů, a to podmínku novosti a podmínku individuální povahy.

4. Následně orgán rozhodující o rozkladu v napadeném rozhodnutí citoval relevantní právní úpravu (konkrétně § 27 odst. 1 písm. b), § 3 odst. 1, § 4, § 5 odst. 1 a 2 zákona o ochraně průmyslových vzorů a § 89 odst. 2 správního řádu) a uvedl, že průmyslový vzor č. 36588 s názvem „Lavička“ byl zapsán do rejstříku průmyslových vzorů pro 29 vnějších úprav výrobků, z nichž návrhem na výmaz byly napadeny vnější úpravy výrobků č. 1, 4, 5, 9, a 10. Vnější vzhled úpravy výrobků č. 1 a 9 je zřejmý z těchto vyobrazení:

1. 1

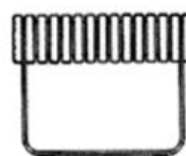

1. 2

napadený průmyslový vzor č. 1

9. 1

9. 2

napadený průmyslový vzor č. 9

5. V návrhu na výmaz průmyslového vzoru č. 1 hromadně zapsaného jako průmyslový vzor č. 36588 byl jako důkazní prostředek uplatněn namítaný dokument D2, konkrétně průmyslový vzor č. 3 hromadně zapsaný v rejstříku průmyslových vzorů Úřadu jako průmyslový vzor č. 34333, zveřejněný dne 3. 9. 2008, v následujících vyobrazeních:

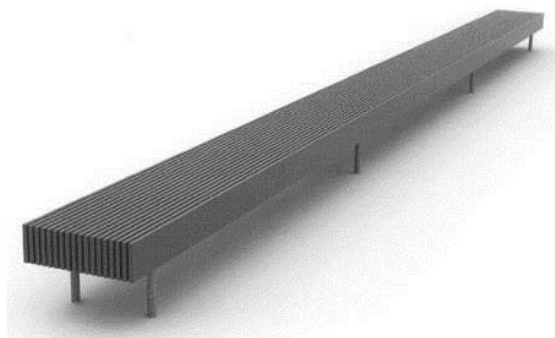

3. 1

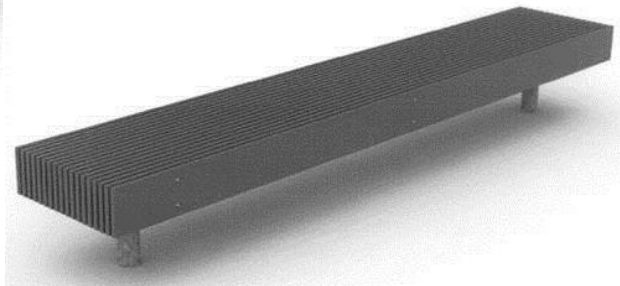
3. 2

namítaný průmyslový vzor č. 3

V návrhu na výmaz průmyslového vzoru č. 9 hromadně zapsaného jako průmyslový vzor č. 36588 byl jako důkazní prostředek uplatněn namítaný dokument D4, konkrétně průmyslové vzory č. 4 a 6 hromadně zapsané v rejstříku průmyslových vzorů WIPO jako průmyslový vzor č. DM/073212, zveřejněný dne 30. 9. 2010, v následujících vyobrazeních:

4. 1

6. 1

namítaný průmyslový vzor č. 4
namítaný průmyslový vzor č. 6

6. Namítaný průmyslový vzor č. 3 z namítaného dokumentu D2 i namítané průmyslové vzory č. 4 a 6 z namítaného dokumentu D4 byly prokazatelně zpřístupněny veřejnosti před datem práva přednosti napadených průmyslových vzorů.

7. Pro rozhodnutí o návrhu na výmaz napadených průmyslových vzorů z důvodu nesplnění podmínek způsobilosti k ochraně, konkrétně podmínky novosti, je dle orgánu rozhodujícího o rozkladu rozhodující zjištění, zda vnější vzhledy výrobků podle namítaných průmyslových vzorů vykazují všechny charakteristické znaky vnějších vzhledů výrobků chráněných napadenými průmyslovými vzory, spočívající zejména v znacích linií, obrysů, barev, tvaru, struktury nebo materiálů výrobků samotných nebo

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

jejich zdobení. Při porovnávání vnějšího vzhledu je pro konstatování jejich shodnosti rozhodující shodnost zejména podstatných znaků, nepodstatné znaky se mohou lišit. Za podstatné znaky se přitom považují znaky, které propůjčují daným výrobkům osobitý vzhled.

8. Napadený průmyslový vzor č. 1 představuje lavičku, která je tvořena sedákem a opěradlem v jednom celku, tj. není mezi nimi mezera. Sedák a opěradlo tvoří úzké vodorovné lamely. Sedací a opěrná část je zpevněna příčnými výztužnými lištami a k sedáku a opěradlu jsou připevněny dvě bočnice, každá z plochého kovového pásu zahnutého do tvaru lichoběžníku, který je umístěn na vnější části z boku lavičky, tj. bočnice je umístěna vně sedáku a opěradla. Sedák a opěradlo jsou příčnými vyztuženými lištami rozděleny do čtyř segmentů a přední část sedáku a vrch opěradla jsou zakončeny kolmo umístěnou lištou. Namítaný průmyslový vzor č. 3 uvedený v namítaném dokumentu D2 rovněž představuje lavičku, která je tvořena sedákem a opěradlem v jednom celku, sedák a opěradlo tvoří úzké vodorovné lamely. Sedací a opěrná část lavičky jsou zpevněny příčnými vyztuženými lištami a k sedáku a opěradlu jsou připevněny dvě bočnice, tvořené každá plochým kovovým pásem zahnutým do tvaru otevřeného rozpojeného lichoběžníku, přičemž zmíněný pás začíná pod předním okrajem sedáku, opisuje tvar sedáku a opěradla až do jedné třetiny výšky opěradla, pak je ohnutý a stoupá nahoru nad sedák do poloviny výšky opěradla, pak je ohnutý k zemi, po zemi se vrací dopředu pod okraj sedáku, pak je ohnutý a stoupá nahoru nad sedák do poloviny výšky opěradla a stačí se dozadu k opěradlu, kde je mírně zahnut dolů a je k opěradlu uchycen, přičemž vnější hrana pásu je shodná s vnější hranou sedáku a opěradla. Sedák a opěradlo jsou příčnými výztužnými lištami rozděleny do tří segmentů a zakončení přední části sedáku a vrchu opěrné části je zakulacené.
9. Napadený průmyslový vzor č. 9 představuje lavičku, která je tvořena sedací částí a zemními podpěrami, resp. nohami. Sedací část je tvořena rovnoběžnými deskami ve tvaru kvádrů, uspořádanými svou širší plochou kolmo k zemi a vzájemně oddělenými mezerami. Sedací část je v blízkosti bočních hran podepřena dvěma podpěrami z plochého pásu zahnutého do tvaru U, přičemž konce pásu jsou ukotveny do sedací části. Namítané průmyslové vzory č. 4 a 6 uvedené v namítaném dokumentu D4 představují rovněž lavičky, které jsou tvořeny sedací částí a zemními podpěrami, resp. nohami. Sedací část je tvořena rovnoběžnými deskami ve tvaru kvádrů, uspořádanými svou širší plochou kolmo k zemi a vzájemně oddělenými mezerami a je podepřena, a to v případě průmyslového vzoru č. 4 osmi tenkými nohami uspořádanými v párech, které jsou situovány v blízkosti bočních hran sedací části v krajních částech a ve třetinách délky lavičky, a v případě průmyslového vzoru č. 6 dvěma tenkými nohami uspořádanými v krajních částech v podélné středové ose lavičky.
10. Z výše uvedených popisů vyobrazení je dle orgánu rozhodujícího o rozkladu patrné, že porovnávané průmyslové vzory chrání vzhled laviček, přičemž za charakteristické znaky výrobku, na němž jsou průmyslové vzory aplikovány, lze považovat znaky linií, obrysu a tvaru, seznatelné na první pohled. Z porovnání napadeného průmyslového vzoru č. 1 s vyobrazením namítaného průmyslového vzoru č. 3 je zřejmé, že lavičky jsou shodně tvořeny sedákem a opěradlem v jednom celku, přičemž sedák a opěradlo jsou vytvořeny z úzkých vodorovných lamel zpevněných příčnými výztužnými lištami. Dále jsou lavičky tvořeny dvěma bočnicemi z plochého kovového pásu zahnutého do tvaru lichoběžníku, přičemž napadený průmyslový vzor č. 1 se od vyobrazení lavičky č. 3 z namítaného

dokumentu D2 odlišuje těmito vzhledovými znaky: bočnicemi, které jsou každá tvořeny pásem zahnutým do tvaru uzavřeného lichoběžníku a jsou umístěny na vnější části z boku lavičky, přičemž sedák viditelně přesahuje dopředu před bočnici. Lavička tak působí dojmem lehké, jednoduše sestavitelné konstrukce, na rozdíl od (druhé) lavičky, jejíž bočnice jsou každá tvořena pásem zahnutým do tvaru otevřeného rozpojeného lichoběžníku, přičemž zmíněný pás začíná pod předním okrajem sedáku, opisuje tvar sedáku a opěradla až do jedné třetiny výšky opěradla, následně je ohnutý k zemi, po zemi se vrací dopředu pod okraj sedáku, pak je ohnutý a stoupá nahoru nad sedák do poloviny výšky opěradla a stáčí se dozadu k opěradlu, kde je mírně zahnut dolů a je k opěradlu uchycen, přičemž vnější hrana pásu je shodná s vnější hranou sedáku a opěradla. Lavička tak působí dojmem kompaktní konstrukce. Zjištěné rozdíly jsou podstatné, neboť jsou viditelné na první pohled a k jejich zjištění není třeba vyvinout zvláštní pozornost. Orgán rozhodující o rozkladu na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že vyobrazení lavičky č. 3 z namítaného dokumentu D2 není na závadu novosti vzhledu napadeného průmyslového vzoru č. 1 ve smyslu § 4 zákona o ochraně průmyslových vzorů.

11. Z porovnání napadeného průmyslového vzoru č. 9 s namítanými průmyslovými vzory č. 4 a 6 z dokumentu D4 je zřejmé, že jsou shodně tvořeny sedákem vytvořeným z rovnoběžných desek ve tvaru kvádrů uspořádaných širší plochou kolmo k zemi a vzájemně oddělených mezerami, k nimž jsou připevněny zemní podpěry, resp. nohy, přičemž na první pohled viditelný rozdíl mezi napadeným průmyslovým vzorem č. 9 a vyobrazením laviček č. 4 a 6 z namítaného dokumentu D4 spočívá v zemních podpěrách, z nichž každá je vytvořena z plochého pásu zahnutého do tvaru U, přičemž konce pásu jsou v blízkosti bočních hran sedáku ukotveny do sedáku, lavička tak působí dojmem lehké, jednoduše sestavitelné stabilní konstrukce, na rozdíl od v případě průmyslového vzoru č. 4 viditelných osmi tenkých nohou uspořádaných v párech a situovaných v blízkosti bočních hran sedáku v krajních částech a ve třetinách délky sedáku lavičky, a od v případě průmyslového vzoru č. 6 viditelných dvou tenkých nohou uspořádaných v krajních částech sedáku v podélné středové ose sedáku lavičky, lavička tak, pokud se týká stability, působí dojmem subtilní, křehké konstrukce. Zjištěné rozdílné znaky jsou podstatné, neboť jsou viditelné na první pohled a k jejich zjištění není třeba vyvinout zvláštní pozornost. Orgán rozhodující o rozkladu na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že vyobrazení laviček č. 4 a 6 z namítaného dokumentu D4 nejsou na závadu novosti vzhledu napadeného průmyslového vzoru č. 9 ve smyslu § 4 zákona o ochraně průmyslových vzorů.
12. Orgán rozhodující o rozkladu se dále zabýval posouzením individuální povahy napadených průmyslových vzorů. K tomu nejprve obecně uvedl, že požadavek individuální povahy znamená, že celkový dojem, který vyvolá jeden průmyslový vzor, se liší od celkového dojmu, který vyvolá jiný průmyslový vzor, který byl již zpřístupněn veřejnosti přede dnem práva přednosti napadeného průmyslového vzoru. Jde o subjektivní kritérium zápisu a zpřísnění podmínek způsobilosti k ochraně, neboť kromě novosti musí být splněn také požadavek individuální povahy; přitom není podstatné, že novější průmyslový vzor se od staršího odlišuje třeba i v řadě detailů, pokud celkový dojem z obou posuzovaných průmyslových vzorů není odlišný. Posuzování tohoto celkového dojmu je namísto vždy, jestliže je vzhled srovnávaných průmyslových vzorů blízký. Protože ve smyslu § 10 zákona o ochraně průmyslových vzorů je rozsah ochrany dán vyobrazením

průmyslového vzoru tak, jak je zapsán v rejstříku a do rozsahu ochrany vyplývající ze zápisu průmyslového vzoru spadá každý průmyslový vzor, který nevyvolává u informovaného uživatele odlišný celkový dojem, musí být při posuzování rozsahu ochrany přihlíženo k míře volnosti, kterou měl jeho původce při vývoji průmyslového vzoru. Absence individuální povahy je pro konstatování nezpůsobilosti ochrany ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o ochraně průmyslových vzorů postačující. Individuální povahu porovnávaných laviček je nutno posoudit z hlediska informovaného uživatele, což je dle rozsudku Soudního dvora EU (dále jen „SDEU“) ve věci sp. zn. C-281/10 pojem nacházející se mezi pojmem „průměrný spotřebitel“, po kterém není požadována žádná specifická znalost a který zpravidla neprovádí přímé srovnání mezi kolidujícími prvky, a pojmem „osoba specializovaná v dané oblasti“, což je odborník s důkladnou technickou kvalifikací. Pojem „informovaný uživatel“, tak lze chápat jako pojem označující uživatele, která vykazuje nikoli průměrnou pozornost, ale zvláštní ostražitost, ať už z důvodu své osobní zkušenosti či rozsáhlé znalosti daného odvětví. Přívlastek „informovaný“ tak naznačuje, že uživatel, ačkoli není designérem či technickým odborníkem, zná různé průmyslové vzory existující v dotyčném odvětví, má určitý stupeň znalosti prvků, které tyto průmyslové vzory obvykle obsahují a v důsledku svého zájmu o dotyčné výrobky vykazuje při jejich užívání relativně vysoký stupeň pozornosti. Z uvedeného vyplývá, že samotná povaha informovaného uživatele znamená, že je-li to možné, provede přímé srovnání průmyslových vzorů, což je i tento případ, neboť jde o přímé porovnání vyobrazení napadených a namítaných průmyslových vzorů. V případě laviček se jedná o poměrně široký okruh osob, které lze zahrnout ve smyslu výše uvedeného pod termín informovaný uživatel. Jedná se o všechny osoby, které se setkávají s konečnou fází výrobků na trhu a které mají přehled o těchto výrobcích určených k bezpečnému posezení, ale i o obchodníka, neboť na něm závisí, jaký výrobek bude v konečné fázi na ulicích, v parcích či jiných veřejných prostranstvích umístěn. Nejedná se tedy přímo o návrháře či o technické odborníky, kteří zkoumají jednotlivé detaily. Vzhled všech porovnávaných laviček je nutno posoudit z hlediska informovaného uživatele, kterým je nejen osoba, která se pohybuje v oblasti městského mobiliáře a je zběhlá ve znalosti vzhledu laviček, ale i osoba, která s lavičkami přichází denně do kontaktu.

13. V této souvislosti orgán rozhodující o rozkladu poznamenal, že individuální povahu dodává napadenému průmyslovému vzoru skutečnost, že představuje takový soubor vzhledových znaků, který jako celek při srovnání s namítaným průmyslovým vzorem vyvolá u hodnotitele, jímž má být informovaný uživatel, odlišný celkový dojem. Individuální povahu napadenému průmyslovému vzoru nemůže dodat skutečnost, že se od namítaného průmyslového vzoru s dřívějším datem práva přednosti odlišuje v řadě detailů (tedy drobných vzhledových znaků). Při posuzování individuální povahy průmyslových vzorů je tedy nutno vycházet z váhy jednotlivých vzhledových znaků pro jejich celkový vzhled, tj. zda se jedná o znaky podstatné (dominující ve vzhledu výrobku, soustředující na sebe pozornost a vytvářející celkový dojem) nebo o znaky nepodstatné - detaily (s relativním rozsahem v celkovém vzhledu výrobku nevýznamné). Přihlídnout je třeba i k míře volnosti, kterou měl při vytvoření všech porovnávaných průmyslových vzorů jejich původce. Funkcí lavičky je zajištění bezpečného posezení, a je tedy nezbytné, aby lavičky byly zhotoveny z dostatečně pevných materiálů, měly sedák, případně také opěradlo, a aby výška horní plochy sedáku od země byla komfortní pro posezení průměrně vysoké osoby. Pokud jde o celkový tvar sedáku a opěradla lavičky, linii, tvar a umístění podpěr, resp.

nožiček, je volnost designéra omezena požadavkem na dostatečnou výšku horní plochy sedáku od země a na přiměřený sklon opěradla. Orgán rozhodující o rozkladu v návaznosti na právě uvedené konstatoval, že volnost původce při vývoji lavičky nebyla nijak podstatně omezena.

14. Změny v provedení bočnic či zemních podpěr, resp. nohou laviček dle orgánu rozhodujícího o rozkladu představují odlišnosti zjistitelné na první pohled, nikoliv při vynaložení zvláštní pozornosti, a tím se podílejí významným způsobem na vnějším vzhledu finálního výrobku, a propůjčují tak lavičkám osobitý vzhled. Orgán rozhodující o rozkladu konstatoval, že napadený průmyslový vzor č. 1 se svým vzhledem nepřehlédnutelně liší od vnější úpravy seznatelné z vyobrazení lavičky č. 3 z namítaného dokumentu D2 v linii a tvaru bočnic a napadený průmyslový vzor č. 9 se svým vzhledem nepřehlédnutelně liší od vnějších úprav seznatelných z vyobrazení laviček č. 4 a 6 z namítaného dokumentu D4 v linii a tvaru zemních podpěr, což jsou znaky viditelné bez vynaložení zvláštní pozornosti, které tak vyvolávají u informovaného uživatele odlišný celkový dojem. Proto průmyslové vzory č. 1 a 9 vykazují vzhledem k vyobrazením laviček z namítaných dokumentů D2 a D4 individuální povahu ve smyslu § 5 odst. 1 zákona o ochraně průmyslových vzorů.
15. Orgán rozhodující o rozkladu uzavřel, že prvostupňové rozhodnutí je po věcné i formální stránce v souladu s právními předpisy, a neshledal tak důvod k jeho zrušení nebo změně.
16. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce namítl, že orgán rozhodující o rozkladu posoudil věc nesprávně a rozporu se zákonem. Žalobce nesouhlasí se závěrem, že napadený průmyslový vzor č. 1 se svým vzhledem nepřehlédnutelně liší od vnějších úprav seznatelných z vyobrazení namítaného průmyslového vzoru č. 3 z dokumentu D2. Výčet rozdílných znaků obou průmyslových vzorů popsáný žalovaným byl proveden velmi zkresleně a neobjektivně. Dílčí odlišnosti obou průmyslových vzorů lze skutečně shledat v řešení tzv. bočnice laviček, nicméně tyto rozdíly jsou nepodstatné a v porovnání se shodnými znaky obou průmyslových vzorů snadno přehlédnutelné. Podstatu vzhledu tvoří sedadlo s opěradlem a základní tvarové řešení bočnice, které jsou u obou průmyslových vzorů zcela shodné. Dílčí rozdíly popsané žalovaným (uzavřený a neuzavřený lichoběžník, drobný přesah sedadla u napadeného průmyslového vzoru) jsou snadno přehlédnutelné, resp. jsou seznatelné pouze při vynaložení zvláštní míry pozornosti.
17. Žalobce nesouhlasí ani se závěrem, že napadený průmyslový vzor č. 9 se svým vzhledem nepřehlédnutelně liší od vnějších úprav seznatelných z vyobrazení namítaných průmyslových vzorů č. 4 a 6 z dokumentu D4. Také v tomto případě byl výčet rozdílných znaků obou průmyslových vzorů popsáný žalovaným proveden velmi zkresleně a neobjektivně. Jejich dílčí odlišnosti lze skutečně shledat v řešení nohou laviček, tyto rozdíly jsou však nepodstatné a v porovnání se shodnými znaky přehlédnutelné. Podstatou porovnávaných průmyslových vzorů je sedadlo, které dominuje jejich vzhledu a je u těchto průmyslových vzorů shodné. Shodný dominantní znak tvořený sedadlem lavičky je zcela jednoznačně viditelný na první pohled. Drobný rozdíl spočívající v řešení nohou laviček je oproti dominantnímu shodnému znaku (sedadlu) výrazně upozaděn, resp. je seznatelný

pouze při vynaložení zvláštní míry pozornosti a detailním velmi pozorném srovnání průmyslových vzorů postavených v jednom čase a místě vedle sebe.

18. Dle žalobce nelze souhlasit s tvrzením žalovaného, že rozdíly zjištěné u porovnávaných průmyslových vzorů jsou podstatné, neboť jsou viditelné na první pohled a k jejich zjištění není třeba vyvinout zvláštní pozornost. Žalovaný se toto své tvrzení ani nepokusil sebemenším způsobem odůvodnit, zejména neprovedl porovnání shodných a rozdílných znaků z hlediska jejich podstatnosti pro vzhled porovnávaných průmyslových vzorů. Pro řádné odůvodnění rozhodnutí přitom nepostačuje pouhý výčet shodných a rozdílných znaků a následné učinění závěru o podstatnosti rozdílných znaků, aniž by bylo odůvodněno, proč jsou tyto znaky podstatné. Navíc, na první pohled jsou zcela jednoznačně viditelné shodné znaky. Rozdílné znaky jsou zjistitelné až po podrobnějším srovnání porovnávaných průmyslových vzorů. Je tudíž nutno uzavřít, že srovnání shodných a rozdílných znaků porovnávaných průmyslových vzorů z hlediska jejich podstatnosti pro jejich vzhled tak, jak bylo provedeno žalovaným, je nesprávné, a odůvodnění tohoto srovnání je nepřezkoumatelné.
19. Žalobce dále vytkl orgánu rozhodujícímu o rozkladu, že výrazně překročil způsob, jakým lze hodnotit míru shodnosti průmyslových vzorů. V rámci hodnocení rozdílných znaků totiž posuzoval i technickou, konstrukční a funkční podstatu výrobků ztělesněných průmyslovými vzory. Konkrétně napadený průmyslový vzor č. 1 označil za „lehkou, jednoduše sestavitelnou konstrukci“, zatímco namítaný průmyslový vzor č. 3 za „kompaktní konstrukci.“ Napadený průmyslový vzor č. 9 pak orgán rozhodující o rozkladu považuje za „lehkou, jednoduše sestavitelnou stabilní konstrukci“, zatímco namítané průmyslové vzory č. 4 a 6 za „subtilní, křehkou konstrukci“. Ochrana prostřednictvím zapsaného průmyslového vzoru se přitom vztahuje výlučně na tvar výrobku, resp. jeho vzhled. Posuzováním technické stránky průmyslových vzorů žalovaný postupoval i v rozporu se svými vlastními rozhodnutími, např. s rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 9. 11. 2007, zn. sp. PVZ 2002-34174, v němž je uvedeno následující: *„V případě průmyslového vzoru se tedy nejedná o technickou, konstrukční, funkční, materiálovou nebo jinou podstatu výrobku, byť by tato byla z reálného výrobku nebo jeho vyobrazení seznatelná.“* Z vyobrazení průmyslových vzorů č. 1 a č. 3 tak, jak jsou zapsány v rejstříku, dle mínění žalobce sebemenším způsobem nevyplývá, který z nich by snad mohl být považován za lehkou a jednoduše sestavitelnou konstrukci a který z nich je kompaktní konstrukcí. Oba průmyslové vzory působí z pohledu „lehkosti, možnosti sestavení a kompaktnosti“ zcela shodně, lze-li je vůbec těmito měřítky hodnotit. Z vyobrazení průmyslových vzorů č. 9, 4 a 6 tak, jak jsou zapsány v rejstříku, též sebemenším způsobem nevyplývá, který z nich by snad mohl být považován za lehkou, jednoduše sestavitelnou stabilní konstrukci, a který z nich je subtilní, křehké konstrukce. Všechny tyto průmyslové vzory dle mínění žalobce působí z pohledu „lehkosti, stability, subtilnosti a křehkosti“ zcela shodně, lze-li je vůbec těmito měřítky hodnotit.
20. Z výše popsanych důvodů má žalobce za to, že žalovaný posoudil nesprávně novost napadených průmyslových vzorů vůči namítaným průmyslovým vzorům a posouzení novosti nedostatečně a nepřezkoumatelně odůvodnil. Trvá na tom, že napadené průmyslové vzory č. 1 a č. 9 nelze považovat za nové ve smyslu § 4 zákona o ochraně průmyslových vzorů.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

21. Žalobce dále namítl, že při posuzování individuální povahy průmyslového vzoru ve smyslu § 5 zákona o ochraně průmyslových vzorů, tj. posouzení celkového vzhledu, jakým působí napadené a namítané průmyslové vzory na informovaného uživatele, je nutno provést důkladné porovnání obou průmyslových vzorů, a to zejména s ohledem na váhu jednotlivých vzhledových znaků. Toto je i ustálený závěr rozhodovací praxe žalovaného plynoucí např. z rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 14. 3. 2013, zn. sp. PVZ 2010-38201: „*Individuální povahu průmyslovému vzoru nemůže dodat skutečnost, že se od vzhledu výrobků s dřívějším právem přednosti odlišuje v řadě detailů (tedy drobných vzhledových znaků). ... Při posuzování individuální povahy průmyslových vzorů je tedy nutno vycházet z váhy jednotlivých vzhledových znaků pro jejich celkový vzhled, tj. zda se jedná o znaky podstatné (dominující vzhledu výrobku, soustřeďující na sebe pozornost a vytvářející celkový dojem) nebo o znaky nepodstatné – detaily (s relevantním rozsahem v celkovém vzhledu výrobku nevýznamné), které se na celkovém dojmu nepodílejí rozhodujícím způsobem.*“ Žalobce má za to, že v projednávané věci žalovaný posouzení individuální povahy napadených průmyslových vzorů uvedeným způsobem vůbec neprovedl a omezil se pouze na velmi zjednodušené konstatování o viditelnosti odlišností na první pohled, což je dle žalobce konstatování zavádějící až nepravdivé.
22. Dle žalobce posouzení individuální povahy průmyslového vzoru ve smyslu § 5 zákona o ochraně průmyslových vzorů a novosti ve smyslu § 4 zákona o ochraně průmyslových vzorů částečně splývá, protože shodné průmyslové vzory ve smyslu § 4 zákona o ochraně průmyslových vzorů nemohou mít individuální povahu dle § 5 zákona o ochraně průmyslových vzorů. Pokud jde o posouzení vzhledových znaků porovnávaných průmyslových vzorů s ohledem na to, zda se jedná o znaky podstatné či nepodstatné, žalobce je popsal již v předchozí části žaloby. Dle jeho přesvědčení bude porovnávané průmyslové vzory i informovaný uživatel vnímat tak, že napadený průmyslový vzor č. 1 se shoduje s namítaným průmyslovým vzorem č. 3 v podstatných vzhledových znacích, a to sedadle s opěradlem v jednom celku tvořeném vodorovnými úzkými lamelami zpevněnými příčnými výztužemi a bočnicemi z plochého pásu ve tvaru lichoběžníku; rozdílné znaky (detailní řešení tvaru bočnice, mírný přesah sedací části oproti bočnici u napadeného průmyslového vzoru) je nutno považovat v porovnání se shodnými znaky za nepodstatné. Napadený průmyslový vzor č. 9 se shoduje s namítanými průmyslovými vzory č. 4 a 6 v podstatném vzhledovém znaku, a to sedadle tvořeném deskami ve tvaru kvádrů uspořádanými svou širší plochou kolmo k zemi a oddělenými mezerami; rozdílný znak (řešení nohou laviček) je nutno považovat v porovnání se shodným znakem za zcela nepodstatný. Právě vzhled sedadla tvoří z pohledu designu lavičky její originální část a je zcela nezvykle řešen, zatímco nohy laviček (ať již u napadeného či namítaných průmyslových vzorů) svým vzhledem nijak nevybočují z „běžného“ řešení nohou laviček, co se jejich vzhledu týká.
23. Žalobce uzavřel, že po důkladném vyhodnocení shodných a rozdílných znaků napadených a namítaných průmyslových vzorů a vyhodnocení váhy těchto znaků na jejich celkový vzhled je nutno dospět k závěru, že napadené průmyslové vzory nemají ve vztahu k namítaným průmyslovým vzorům individuální povahu ve smyslu § 5 zákona o ochraně průmyslových vzorů.

24. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že v napadeném rozhodnutí podrobně popsal shodné i rozdílné vzhledové znaky porovnávaných průmyslových vzorů. Zjištěné rozdílné znaky byly podstatné, neboť jsou viditelné na první pohled a k jejich zjištění není třeba vyvinout zvláštní pozornosti. Vyobrazení laviček dle namítaných průmyslových vzorů proto nebylo na závalu novosti vzhledu napadených průmyslových vzorů. Žalobní tvrzení o nedostatečném odůvodnění, zkreslení a neobjektivnosti výčtu rozdílných znaků a posuzování konstrukční a funkční podstaty průmyslových vzorů označil žalovaný za účelová a zkreslující. Jestliže v napadeném rozhodnutí popsal, jaký dojem v něm vyvolává vyobrazení lavičky, v žádném případě neposuzoval technickou či jinou podstatu výrobku, ale pouze jeho vzhled. Skutková zjištění o tom, jaký dojem vyvolává vzhled porovnávaných průmyslových vzorů, nikterak nesouvisí s technickou či materiálovou podstatou výrobku. Žalovaný odmítl též námitku rozporu jeho rozhodnutí s dosavadní rozhodovací praxí, pokud jde o posouzení individuální povahy průmyslových vzorů. Jejím posouzením se orgán rozhodující o rozkladu podrobně zabýval, přičemž napadené rozhodnutí není v rozporu s rozhodnutím sp. zn. PVZ 2010 – 38201 ze dne 14. 3. 2013. Odlišil podstatné i nepodstatné znaky, přičemž uvedl, že podstatné odlišné znaky jsou viditelné na první pohled, což je patrné z vyobrazení porovnávaných průmyslových vzorů. Správní orgán vyšel při posouzení individuální povahy průmyslových vzorů z váhy jednotlivých vzhledových znaků pro jejich celkový vzhled, tj. z toho, zda se jedná o znaky podstatné ve vzhledu výrobku, soustřeďující na sebe pozornost a vytvářející celkový dojem, nebo o znaky nepodstatné (nevýznamné detaily), které se na celkovém dojmu nepodílejí. Vzhled laviček byl posouzen z hlediska informovaného uživatele a přihlédnuto bylo i k míře volnosti původců při vytváření průmyslových vzorů.
25. V replce k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že žalovaný se dle jeho názoru nijak nevypořádal s jednotlivými žalobními tvrzeními a toliko odkázal na argumentaci obsaženou v napadeném rozhodnutí. Žalobce zopakoval, že žalovaný vůbec nehodnotil váhu jednotlivých vzhledových znaků a neodůvodnil, proč by rozdílné znaky měly být pro vzhled průmyslových vzorů podstatnější než znaky shodné. S pouhým tvrzením žalovaného, že rozdílné znaky jsou vidět na první pohled, a proto jsou podstatné, se není možné spokojit, neboť stejně tak jsou na první pohled vidět i shodné vzhledové znaky porovnávaných průmyslových vzorů. Kritérium „viditelnosti na první pohled“ tudíž nelze považovat za rozhodující pro posouzení toho, zda jsou rozdílné znaky podstatné pro vzhled průmyslových vzorů. Zejména za situace, kdy je vzhled posuzovaných průmyslových vzorů tvořen jedním shodným a jedním rozdílným vzhledovým znakem, jako je tomu v případě napadeného průmyslového vzoru č. 9 a namítaných průmyslových vzorů č. 4 a 6, je dle žalobce nezbytné podrobně odůvodnit, který z těchto vzhledových znaků má pro vzhled průmyslových vzorů větší váhu. Žalovaný se však důsledně nezabýval váhou shodných a rozdílných znaků se zaměřením na to, jak ovlivňují celkový vzhled průmyslových vzorů. V důsledku tohoto pochybení nemohl správně posoudit, zda se posuzované průmyslové vzory shodují, a dospěl tudíž k nesprávným závěrům.
26. I při posouzení individuální povahy byla jediným kritériem žalovaného, dle kterého posuzoval váhu jednotlivých vzhledových znaků pro celkový vzhled průmyslových vzorů, jejich „zjistitelnost na první pohled“. Takové odůvodnění je však zcela nedostatečné, protože na první pohled jsou vidět jak vzhledové znaky shodné, tak vzhledové znaky

rozdílné. Pro řádné odůvodnění je nezbytné provést důsledné vyhodnocení váhy jednotlivých znaků se zaměřením na to, které jsou pro celkový vzhled průmyslových vzorů podstatnější. Takové odůvodnění ovšem v napadeném rozhodnutí chybí.

27. Žalobce v replice setrval na tom, že žalovaný mimo jiné posuzoval i technickou, konstrukční a funkční podstatu výrobků ztělesněných posuzovanými průmyslovými vzory, což je podle něj zřejmé z toho, že v napadeném rozhodnutí hodnotil konstrukční vlastnosti laviček.

28. Osoba zúčastněná na řízení ve vyjádření k věci samé uvedla, že považuje napadené rozhodnutí za věcně správné a plně respektující relevantní tuzemskou i komunitární judikaturu a rozhodovací praxi žalovaného. Při srovnání porovnávaných průmyslových vzorů je možno na první pohled nalézt podstatné odlišnosti, které jejich shodu vylučují. Následně uvedla výčet rozdílných prvků a konstatovala, že porovnávané průmyslové vzory vykazují nejen na první pohled viditelné podstatné rozdíly, ale i celou řadu dalších odlišností. V případě napadeného průmyslového vzoru č. 1 a namítaného průmyslového vzoru č. 3 se jedná o tyto podstatné odlišnosti patrné na první pohled, které jejich shodu vylučují:

- uzavřený x otevřený útvar zemních podpěr s područkami;
- odlišné uchycení k opěrné a sedací části (z boku x nad a pod krajními prvky sedací a opěrné části);
- počet opticky vnímatelných segmentů lavičky dělených příčnými výstužnými lištami;
- tvar zemních podpěr a područek při pohledu z boku (uzavřený lichoběžník x jiný, těžko popsateľný tvar s volným koncem + jeho napojení k lavičce).

29. Porovnávané průmyslové vzory vykazují dle osoby zúčastněné na řízení i celou řadu dalších odlišností, které rovněž přispívají k jejich odlišnému celkovému dojmu. Ty spočívají v počtu příčných výstužných lišt, ve velikosti segmentů (tj. rovnoměrném x nerovnoměrném rozmístění příčných výstužných lišt), ve tvaru příčných výstužných lišt a jejich koncových částí, v orientaci ploché části příčných výstužných lišt, ve styku latí s příčnými výstužnými lištami (dotyk x částečné zanoření), v přítomnosti latí v zadní části a horní lemové hraně opěrné části a v přední lemové hraně sedací části, ve způsobu spojení (viditelné spoje) zemních podpěr s područkou k lavičce a v umístění zemních podpěr (v sedací - opěrné části x mimo sedací - opěrnou část), v kroucené x nekroucené pásovině zemních podpěr, v barevném provedení latí a ostatních prvků lavičky, v rovné x prohnuté opěradlové části, v přítomnosti x nepřítomnosti podélné výstužné lišty z pásoviny lemující horní hranu opěrné části a přední hranu sedací části, v přítomnosti x nepřítomnosti podstavců na zemních podpěrách a v uchycení konce područky k přední opěrné straně sedací části x područka je mimo.

30. Pokud jde o napadený průmyslový vzor č. 9 a namítané průmyslové vzory č. 4 a 6, osoba zúčastněná na řízení poukázala na tyto jejich podstatné odlišnosti patrné na první pohled, které jejich shodu vylučují:

- odlišné zemní podpěry a jejich počet;
- poměr délky a šířky sedací plochy;

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

- tvar nohou s kulatým profilem x zemní podpěra tvaru U z pásoviny;
- menší x větší počet sedacích desek;
- štíhlejší sedací desky u namítaných vzorů;
- (viditelné) spoje desek či jejich počet;
- odlišné barevné provedení napadeného vzoru a namítaných vzorů.

31. Osoba zúčastněná na řízení uvedla, že se zcela ztotožňuje se závěry žalovaného obsaženými v napadeném rozhodnutí, v nichž jsou podrobně popsány shodné a rozdílné vzhledové znaky předmětných průmyslových vzorů, přičemž zjištěné rozdílné znaky jsou považovány za podstatné, neboť jsou viditelné na první pohled a k jejich zjištění není třeba vyvinout zvláštní pozornost. Ve svém vyjádření dále konstatovala, že napadený průmyslový vzor č. 9 je na základě licenční smlouvy zcela aplikován na výrobku (lavičce) BORDO LBO2 vyráběném společností STREETPARK s.r.o. V řízení před Městským soudem v Praze se žalobce vůči uvedené společnosti jako žalované domáhal uložení povinnosti zdržet se výroby a uvádění na trh předmětné lavičky, a to z titulu údajného neoprávněného zásahu do jeho práv k průmyslovému vzoru č. 4 a 6. Soud však v dosud nepravomocném rozsudku ze dne 15.10.2019 č.j. 2 Cm 8/2019 – 74 dospěl k závěru, že lavička BORDO LBO2 (tj. napadený průmyslový vzor č. 9) nespadá do rozsahu ochrany namítaných průmyslových vzorů č. 4 a 6, neboť u informovaného uživatele vyvolává celkově odlišný dojem. Soud při rozhodování vycházel též ze znaleckého posudku předloženého společností STREETPARK s.r.o., ve kterém se znalec Ing. J. S. zabýval posouzením vzhledu předmětného výrobku (lavičky) ve vztahu k rozsahu ochrany namítaných průmyslových vzorů žalobce. Tento znalecký posudek osoba zúčastněná na řízení připojila jako přílohu ke svému vyjádření.
32. Žalobce na vyjádření osoby zúčastněné na řízení reagoval podáním ze dne 30. 3. 2020, ve kterém uvedl, že existence soukromoprávního sporu je pro rozhodnutí o správních žalobě proti napadenému rozhodnutí nerozhodná. Posouzení toho, zda výrobek vyvolává u informovaného uživatele shodný či odlišný dojem, je otázkou právní, a nikoliv skutkovou, ke které by bylo možné vypracovat znalecký posudek. Nadto rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15.10.2019 č.j. 2 Cm 8/2019 – 74 není pravomocný. K předloženému znaleckému posudku navíc nelze v nyní projednávané věci s odkazem na § 82 odst. 4 správního řádu přihlížet. Tento důkaz mohla osoba zúčastněná na řízení předložit již v řízení před Úřadem, což však neučinila. V dalším pak žalobce argumentoval shodně jako ve svých předchozích podáních.
33. V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:
34. Podle § 1 odst. 1 zákona o ochraně průmyslových vzorů průmyslové vzory, které splňují podmínky podle tohoto zákona, zapisuje Úřad průmyslového vlastnictví (dále jen "Úřad") do rejstříku.
35. Podle § 2 písm. a) zákona o ochraně průmyslových vzorů pro účely tohoto zákona se rozumí průmyslovým vzorem vzhled výrobku nebo jeho části, spočívající zejména ve znacích linií, obrysech, barev, tvaru, struktury nebo materiálů výrobku samotného, nebo jeho zdobení.

36. Podle § 3 odst. 1 zákona o ochraně průmyslových vzorů průmyslový vzor je způsobilý ochrany, je-li nový a má-li individuální povahu.
37. Podle § 4 zákona o ochraně průmyslových vzorů průmyslový vzor se považuje za nový, nebyl-li přede dnem podání přihlášky nebo přede dnem vzniku práva přednosti zpřístupněn veřejnosti shodný průmyslový vzor. Průmyslové vzory se považují za shodné, jestliže se jejich znaky liší pouze nepodstatně.
38. Podle § 5 odst. 1 zákona o ochraně průmyslových vzorů průmyslový vzor vykazuje individuální povahu, jestliže celkový dojem, který vyvolává u informovaného uživatele, se liší od celkového dojmu, který u takového uživatele vyvolává průmyslový vzor, který byl zpřístupněn veřejnosti přede dnem podání přihlášky nebo přede dnem vzniku práva přednosti.
39. Podle § 5 odst. 2 zákona o ochraně průmyslových vzorů při posuzování individuální povahy průmyslového vzoru se přihlíží k míře volnosti, kterou měl při vývoji průmyslového vzoru jeho původce.
40. Podle § 27 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně průmyslových vzorů zapsaný průmyslový vzor Úřad vymaže z rejstříku, pokud průmyslový vzor nesplňuje požadavky kladené na něj podle § 3 až 8 tohoto zákona.
41. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
42. Předně je nutno uvést, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné, jak namítá žalobce. Z jeho odůvodnění je patrné, z jakých podkladů správní orgán při rozhodování vycházel, které skutečnosti vzal za prokázané, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů, které právní předpisy na danou věc aplikoval a k jakým konkrétním závěrům při posouzení otázky novosti a individuální povahy napadených průmyslových vzorů dospěl. Orgán rozhodující o rozkladu se v odůvodnění napadeného rozhodnutí též dostatečně vypořádal se všemi základními námitkami, které žalobce uplatnil v rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutí.
43. K tomu je třeba dodat, že nepřezkoumatelným není rozhodnutí, v jehož odůvodnění orgán veřejné moci prezentuje od názoru účastníka řízení odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, a toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08). Právě tak tomu bylo i v nyní projednávané věci. Orgán rozhodující o rozkladu v napadeném rozhodnutí dostatečně určitým a srozumitelným způsobem popsal, z jakých důvodů považuje závěry Úřadu obsažené v prvostupňovém rozhodnutí za souladné se zákonem, přičemž jednoznačně vymezil, v čem spočívají podstatné rozdíly mezi napadenými a namítanými průmyslovými vzory, na jejichž základě je třeba napadené průmyslové vzory č. 1 a 9 považovat za nové, a v čem spočívá rozdílnost celkového dojmu, který napadené a namítané průmyslové vzory vyvolávají u informovaného uživatele (kterého v rozhodnutí rovněž náležitě definoval), přičemž toto zjištění nutně vyústilo v závěr o individuální povaze napadených průmyslových vzorů.

44. Podle shora citovaného ustanovení § 3 odst. 1 zákona o ochraně průmyslových vzorů jsou průmyslové vzory způsobilé ochrany, splňují-li (kumulativně) podmínku novosti a individuální povahy. Pokud jde o podmínku novosti, je nutno porovnávat jednotlivé srovnatelné znaky průmyslových vzorů mezi sebou. Odborná literatura k tomuto kritériu uvádí, že *„novost je objektivní kategorií, která primárně spočívá v identitě porovnávaných předmětů. Činnost prováděná při posuzování novosti spočívá v tom, že porovnávané srovnatelné vzhledové znaky konkrétního designu se vzhledovými znaky designů, které byly přístupné veřejnosti před rozhodným datem (den podání přihlášky/den vzniku práva přednosti).“* (srov. Koukal, P., Charvát, R., Černý M. Zákon o ochraně průmyslových vzorů. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2015).
45. Žalobci lze obecně přisvědčit v tom, že s kritériem novosti se částečně překrývá kritérium individuální povahy. Jsou-li porovnávané průmyslové vzory shodné, logicky vyvolávají také shodný celkový dojem; v takovém případě nemůže být napadený (mladší) průmyslový vzor nový a nemůže vykazovat ani individuální povahu. Hodnocení kritéria individuální povahy je však subjektivnější. Hodnotí se z pohledu celkového dojmu, který průmyslový vzor vyvolává u informovaného uživatele a přihlíží se při něm k míře volnosti, kterou měl při jeho vytváření jeho původce. Není tak omezeno na prosté srovnání znaků jednotlivých porovnávaných průmyslových vzorů, ale vyžaduje posouzení, zda daný průmyslový vzor ve srovnání s dříve zpřístupněným průmyslovým vzorem působí též odlišným celkovým dojmem. Tím se přitom rozumí celostní vzhledový dojem vyvolaný společně všemi viditelnými znaky dotčeného průmyslového vzoru (srov. rozsudek Tribunálu SDEU ze dne 18. 3. 2010 ve věci T-9/07, Grupo Promer Mon Graphic v. OHIM – PepsiCo).
46. V posledně uvedeném rozhodnutí se Tribunál SDEU zabýval také výkladem pojmu „informovaný uživatel“, přičemž konstatoval, že *„(j)de o pojem nacházející se mezi pojmem ‚průměrný spotřebitel‘, jež se používá v oblasti ochranných známek, po němž není požadována žádná specifická znalost a který zpravidla neprovádí přímé srovnání mezi kolidujícími ochrannými známkami, a pojmem ‚osoba specializovaná v dané oblasti‘, což je odborník s důkladnou technickou kvalifikací. Pojem ‚informovaný uživatel‘ tak lze chápat jako pojem označující uživatele, který vykazuje nikoliv průměrnou pozornost, ale zvláštní ostražitost, ať už z důvodu své osobní zkušenosti či rozsáhlé znalosti daného odvětví.“* Orgánu rozhodujícímu o rozkladu jsou tyto závěry Tribunálu SDEU zjevně známy, neboť v napadeném rozhodnutí vyložil pojem „informovaný uživatel“ zcela shodně. K tomu je ještě zapotřebí dodat, že žalobce žádnou relevantní námitkou vymezení tohoto pojmu podané správním orgánem nezpochybnil.
47. Soud neshledal opodstatněnými námitky, jimiž žalobce brojil proti klíčovému závěru žalovaného, že napadené průmyslové vzory č. 1 a č. 9 splňují jak podmínku novosti, tak i podmínku individuální povahy. Ve shodě s názorem žalovaného má soud za to, že vnější vzhled výrobků (laviček) podle napadených průmyslových vzorů se v podstatných znacích liší od vzhledu laviček podle namítaných průmyslových vzorů a že porovnávané průmyslové vzory s ohledem na zjištěnou rozdílnost jejich znaků vyvolávají u informovaného uživatele odlišný celkový dojem.
48. Co se týče napadeného průmyslového vzoru č. 1 a namítaného průmyslového vzoru č. 3, orgán rozhodující o rozkladu v napadeném rozhodnutí přílehavě poukázal na jejich

podstatný rozdíl, jenž spočívá v odlišném tvaru bočnic lavičky a též v odlišném způsobu napojení těchto bočnic na sedací a opěrnou část lavičky, které má u napadeného průmyslového vzoru č. 1 mj. za následek přesah sedací části přes linii bočnic. Ty jsou na rozdíl od namítaného průmyslového vzoru č. 3 k sedací a opěrné části lavičky napojeny „ze strany“, takže při čelním pohledu znatelně rozšiřují obrys lavičky. V případě napadeného průmyslového vzoru č. 9 a namítaných průmyslových vzorů č. 4 a 6 jejich podstatný rozdíl spočívá v naprosto odlišném provedení zemních podpěr (nohou). Soud na tomto místě pro stručnost odkazuje na podrobný popis těchto rozdílů v napadeném rozhodnutí, na kterém neshledává nic zkresleného či neobjektivního. Tyto rozdíly nelze přehlédnout; jsou viditelné a rozeznatelné na první pohled a k jejich zjištění vskutku není třeba žádné zvláštní pozornosti. Soud zároveň přisvědčuje tomu, že se jedná o rozdíly podstatné, protože zásadním způsobem ovlivňují linie, obrys a tvar daného výrobku (lavičky), a tím i jeho celkový vzhled, ať již při čelním pohledu, nebo při pohledu bočním.

49. Hlavním konstrukčním prvkem lavičky je sedák a zemní podpěra (nohy); dalším obvyklým konstrukčním prvkem laviček pak bývá opěradlo a bočnice. Vykazují-li porovnávané průmyslové vzory, jejichž podstatou je vzhled lavičky, podstatný a na první pohled viditelný rozdíl ve vzhledu některého z těchto prvků, jimiž je obvykle tvořena konstrukce daného výrobku, jak je tomu i v nyní projednávané věci, pak se zkrátka nemůže jednat o shodné průmyslové vzory.
50. To, v čem se porovnávané průmyslové vzory shodují, je pro posouzení novosti napadeného průmyslového vzoru irelevantní; odlišnost porovnávaných průmyslových vzorů zakládají (podstatné) rozdíly v jejich znacích. Nebylo tedy důvodu, aby žalovaný při zkoumání podmínky novosti porovnával zjištěné rozdílné znaky průmyslových vzorů s jejich shodnými znaky. Pro přijetí závěru o novosti napadeného průmyslového vzoru přitom postačuje zjištění, že se od namítaného průmyslového vzoru (či vzorů) podstatně odlišuje v jednom znaku, který je určující pro vzhled daného výrobku. U napadeného průmyslového vzoru č. 9 je tímto znakem tvar zemní podpěry (nohou) lavičky, který se žalobce marně pokouší bagatelizovat s poukazem na údajně dominantní prvek v podobě sedáku, jehož vzhled je u porovnávaných průmyslových vzorů č. 9, 4 a 6 velmi podobný. Žalobce nicméně účelově přehlíží skutečnost, že znakem určujícím obrys a tvar celého výrobku – lavičky je nejenom vzhled sedáku, ale též vzhled nohou lavičky. Ty jsou u napadeného vzoru č. 9 s ohledem na jejich tvar, velikost a umístění sedáku jasně viditelné, a to jak při pohledu zepředu, tak při pohledu bočním, přičemž jejich vzhled je zcela jiný než vzhled nohou laviček dle namítaných průmyslových vzorů č. 4 a 6. Soud na tomto místě podotýká, že pokud by nohy laviček byly skutečně zanedbatelným prvkem, který nemůže ovlivnit jejich celkový vzhled, jak naznačuje žalobce, nebylo by důvodu, aby zde existovaly dva samostatné namítané průmyslové vzory č. 4 a 6, neboť jejich sedák je velmi podobný a lavičky dle těchto dvou průmyslových vzorů se od sebe z vizuálního hlediska výrazněji odlišují pouze svými nohami (jejich počtem, umístěním a masivností).
51. Orgán rozhodující o rozkladu v napadeném rozhodnutí v souladu se skutečností konstatoval, že porovnávané průmyslové vzory chrání vzhled laviček. Zároveň uvedl, že za charakteristické (rozuměj podstatné) znaky výrobku, na němž jsou tyto průmyslové vzory aplikovány, lze považovat znaky jeho linií, obrysu a tvaru, které jsou seznatelné na první pohled. Z napadeného rozhodnutí dále plyne, že porovnávané průmyslové vzory se

s ohledem na zjištěné rozdíly (jež byly popsány shora) vzájemně liší právě v těchto podstatných znacích. Není tedy pravdou, že by orgán rozhodující o rozkladu neodůvodnil, v čem spatřuje rozdílnost podstatných znaků porovnávaných průmyslových vzorů.

52. Neopodstatněná je i žalobní námitka vytýkající orgánu rozhodujícímu o rozkladu, že v rámci hodnocení rozdílných znaků posuzoval i technickou, konstrukční a funkční podstatu výrobků ztělesněných průmyslovými vzory. Lze připustit, že slovní spojení, která orgán rozhodující o rozkladu použil ve spojení s porovnávanými průmyslovými vzory („lehká, jednoduše sestavitelná konstrukce“, „kompaktní konstrukce“, „lehká, jednoduše sestavitelná stabilní konstrukce“, „subtilní, křehká konstrukce“), mohou navozovat zavádějící dojem, že jde o hodnocení konstrukce jednotlivých výrobků – laviček, ve skutečnosti se však jedná o výsledek snahy správního orgánu stručně charakterizovat celkový vzhled konstrukce té které lavičky. Z kontextu, ve kterém byla tato slovní spojení užita, je zřejmé, že správní orgán jimi nehodnotil technickou, konstrukční, materiálovou či jinou podstatu výrobku. Přestože má soud poněkud odlišný názor na to, jakým celkovým dojmem konstrukce některých porovnávaných průmyslových vzorů působí (kupříkladu lavičku dle namítaného průmyslového vzoru č. 9 není dle názoru soudu možné charakterizovat slovy „subtilní, lehká konstrukce“), nemůže tato skutečnost nijak zvrátit závěr, že napadené průmyslové vzory splňují podmínku novosti, protože se od namítaných průmyslových vzorů v podstatných znacích liší.
53. Přisvědčit nelze ani námitce žalobce, že žalovaný v projednávané věci neprovedl řádné posouzení individuální povahy napadených průmyslových vzorů, neboť se omezil pouze na zjednodušené konstatování, že odlišnosti porovnávaných průmyslových vzorů jsou viditelné na první pohled. Správní orgány obou stupňů v rozhodnutích vydaných v této věci, na něž je při soudním přezkumu nutno pohlížet jako na jeden celek, srozumitelně popsaly, v čem spočívají podstatné rozdíly mezi porovnávanými průmyslovými vzory, které mají za následek též odlišný celkový dojem, který tyto průmyslové vzory vyvolávají. Orgán rozhodující o rozkladu v napadeném rozhodnutí v tomto směru dovodil, že rozdílné provedení bočnic či zemních podpěr (nohou) laviček představuje odlišnosti zjištěné na první pohled, které se významným způsobem podílejí na vnějším vzhledu finálního výrobku, a propůjčují tak lavičkám osobitý vzhled. Zcela oprávněně konstatoval, že napadený průmyslový vzor č. 1 se svým vzhledem nepřehlédnutelně liší od vyobrazení lavičky dle namítaného průmyslového vzoru č. 3 v linii a tvaru bočnic a napadený průmyslový vzor č. 9 se svým vzhledem nepřehlédnutelně liší od vyobrazení laviček dle namítaných průmyslových vzorů č. 4 a 6 v linii a tvaru zemních podpěr, což jsou znaky viditelné bez vynaložení zvláštní pozornosti, které tak vyvolávají u informovaného uživatele odlišný celkový dojem. S tímto vyčerpávajícím shrnutím, které dostatečně odůvodňuje závěr o individuální povaze napadených průmyslových vzorů, se soud plně ztotožňuje, neboť má za to, že vytčené rozdíly v podstatných znacích laviček (jejich linii a tvaru) po zhlédnutí vyobrazení porovnávaných průmyslových vzorů snadno zaznamena i běžný uživatel laviček, tj. průměrný spotřebitel, natožpak informovaný uživatel vykazující zvláštní ostražitost (k vymezení pojmu „informovaný uživatel“ viz výše).
54. Žalovaný dospěl k závěru o individuální povaze napadených průmyslových vzorů na základě zjištění, že se od namítaných průmyslových vzorů odlišují nikoliv v nepodstatných znacích (detailech), které jsou z hlediska celkového dojmu nevýznamné, ale naopak

v podstatných vzhledových znacích, jež ovlivňují celkový dojem, který ten který průmyslový vzor vyvolává. Z toho je zřejmé, že při rozhodování ve věci samé vycházel z váhy posuzovaných vzhledových znaků, tedy z toho, zda jsou určující pro celkový dojem, který průmyslový vzor vyvolává u informovaného uživatele. Tento postup je v souladu se závěry rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 14. 3. 2013, zn. sp. PVZ 2010-38201, jehož se žalobce dovolává.

55. Nebylo důvodu, aby žalovaný poměřoval váhu zjištěných rozdílů v podstatných znacích porovnávaných průmyslových vzorů s váhou jejich shodných znaků. I v tomto případě platí, že odlišnost celkového dojmu, který porovnávané průmyslové vzory vyvolávají, zakládají rozdíly v jejich podstatných znacích a nikoliv jejich shodné znaky. I rozdíl v jediném znaku, jedná-li se o znak podstatný, jenž je schopen ovlivnit výsledný celkový dojem vyvolávaný průmyslovým vzorem a odlišit jej od celkového dojmu z jiného (namítaného) průmyslového vzoru, postačí k závěru o individuální povaze takového průmyslového vzoru.
56. Soud k tomu dodává, že informovaný uživatel vykazující zvláštní ostražitost, jenž je zvyklý užívat lavičky, orientuje se v relevantní oblasti trhu a disponuje i určitým stupněm znalostí, pokud jde o prvky, z nichž jsou lavičky složeny, si jistě povšimne i dalších, méně patrných rozdílů ve vzhledu laviček dle porovnávaných průmyslových vzorů, které však rovněž ovlivňují celkový dojem, jenž u něho tyto průmyslové vzory vyvolávají. Bude tedy vnímat nejen odlišný tvar bočnic či nohou, ale také další viditelné znaky, jako je například odlišný počet příčných výstužných lišt a s tím související odlišný počet segmentů opěráku lavičky dělených těmito příčnými výstužnými lištami či absenci podélné výstužné lišty z pásoviny lemující horní hranu opěrné části a přední hranu sedací části u napadeného průmyslového vzoru č. 1, nebo odlišný počet desek tvořících sedák u napadeného průmyslového vzoru č. 9.
57. Lze uzavřít, že žalovaný postupoval v souladu se zákonem, jestliže návrh žalobce na výmaz napadených průmyslových vzorů č. 1 a 9 z rejstříku průmyslových vzorů zamítl, neboť tyto průmyslové vzory ve vztahu k namítaným průmyslovým vzorům splňují podmínku novosti a individuální povahy. Soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl. Při splnění zákonem stanovených podmínek (§ 51 odst. 1 s.ř.s.) tak učinil bez jednání.
58. Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
59. Soud v řízení o žalobě neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto třetím výrokiem rozsudku rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 24. února 2021

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu